

N:o 32.

Ank. till Riksd. kansli den 29 april 1889, kl. 7 e. m.

Andra Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 7, med anledning af väckt motion om åtgärders vidtagande för öfverförande till Sverige af John Ericssons lik.

I en inom Andra Kammaren väckt, till utskottet hänvisad motion, n:o 181, har herr P. Waldenström hemställt, »att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t hemställa om åtgärders vidtagande för att från New-York med svenskt örlogsfartyg afhemta och till Sverige öfverföra de jordiska kvarlevorna efter vår frejdade landsman John Ericsson». — Motionären anför, att den afidne sjelf skulle, medan han lefde, uttalat den önskan, att hans jordiska kvarlevor en gång måtte få hvila i fosterlandets jord, och att det därför icke torde anses olämpligt, att svenska folket genom sina representanter toge initiativ i denna sak.

Den önskan, som från flera håll gifvit sig till känna, att stoftet af vår berömda landsman John Ericsson måtte genom statens försorg öfverföras till fäderneslandet och hvarför motionären gjort sig till målsman inom Riksdagen, synes utskottet helt naturligt och berättigad. Att på ett särskildt sätt hedra män, som icke endast på grund af dem förlänade högre medfödda gåfvor, utan än mer genom sträfsamt och redbart arbete, genom okufflig kraft och seg ihärdighet höjt sig öfver andra, detta är ju en både vanlig och riktig sak. Kommer så dertill, att en man, såsom fallet utan någon gensägelse är med John Ericsson, öfver snart sagdt hela den kända världen spridt glans öfver det svenska namnet, så kan det sägas för fosterlandet vara en heder att på ett särskildt sätt ära en sådan mans minne. Utskottet ogillar sålunda ingalunda motionärens förslag; men då en skrifvelse, sådan motionären

föreslagit densamma, synes utskottet icke kunna gagna till något, utan att Riksdagen på samma gång gifver Kongl. Maj:t anvisning på för åtgärdens verkställande erforderliga medel — något som icke ingår i motionärens förslag — och utskottet icke eger befogenhet att i sådant hänseende med förslag till Riksdagen framkomma, samt då utskottet icke känner och äfven saknat utväg att skaffa sig kännedom derom, huru vida något hinder kan möta för utlemnande af John Ericssons jordiska kvarlevor, så ser sig utskottet förhindradt att i frågans nuvarande skick tillstyrka motionen. Då der-till kommer, att genom ett uppskof frågan icke behöfver anses vara förfallen, så får utskottet hemställa,

att motionen icke för närvarande måtte till någon kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 29 april 1889.

På utskottets vägnar:

G. F. ÖSTBERG.
